

júl 2024 github.com/PracovnyBod/KUT MT

KUT008

O využití Laplaceovej transformácie pri riešení diferenciálnych rovníc

LAPLACEOVA transformácia ako taká je širší pojem avšak v tomto texte sa zameriavame len na jej využitie pri riešení diferenciálnych rovníc.

Laplaceova transformácia umožňuje efektívne pracovať s lineárnymi dynamickými systémami. Transformuje a tým zjednodušuje operácie súvisiace s hľadaním riešenia lineárnych diferenciálnych rovníc. Predovšetkým zjednodušuje prácu s konvolučným integrálom alebo konvolučnou rovnicou. Tieto pojmy súvisia s hľadaním riešenia nehomogénnej diferenciálnej rovnice. Sú však nad rámec tohto textu a nebudeme ich tu uvádzať.

1 Definícia

V hrubých črtách je možné o definícii Laplaceovej transformácie uviesť nasledovné.

Majme časovú funkciu f(t) (s vhodnými vlastnosťami, ktoré tu nebudeme uvádzať). Laplaceova transformácia (LT) transformuje, či mapuje, túto funkciu na inú funkciu. Inú funkciu označme F(s). LT je definovaná podľa vzťahu

$$F(s) = \int_0^\infty f(t)e^{-st}dt \tag{1}$$

kde s je komplexná premenná (komplexné číslo).

Hovoríme, že ide o transformáciu z časovej oblasti (domény) do domény komplexnej premennej s. Premenná s sa často nazýva aj Laplaceov operátor (súvislosti sa ukážu neskôr). Keďže $s=\sigma+j\omega$ a teda $e^{-(\sigma+j\omega)t}$ je signál obsahujúci vo všeobecnosti aj harmonickú (kmitavú) zložku, v tejto súvislosti hovoríme tiež, že pri LT ide o transformáciu z časovej oblasti do frekvenčnej oblasti.

Výslednej transformovanej funkcii F(s) sa hovorí tiež obraz pôvodného signálu f(t) (alebo Laplaceov obraz signálu).

LT je lineárna transformácia, t.j. ak by sme chceli transformovať súčet dvoch signálov (dvoch časových funkcií) f(t) + g(t) ako celok, tak je to možné urobiť transformáciou signálov jednotlivo a až následne sčítať transformované funkcie F(s) + G(s).

2 Laplaceove obrazy signálov

Majme signál f(t). Laplaceovym obrazom (L-obrazom) tohto signálu je F(s) (samozrejme v zmysle definície LT) a samotnú operáciu transformácie značíme ako

$$F(s) = \mathcal{L}\left\{f(t)\right\} = \int_0^\infty f(t)e^{-st}dt \tag{2}$$

2.1 Derivácia

Nájdime L-obraz signálu $\frac{df(t)}{dt}$ (alebo teda signálu $\dot{f}(t)$), teda

$$\mathcal{L}\left\{\frac{\mathrm{d}f(t)}{dt}\right\} = \int_0^\infty \frac{\mathrm{d}f(t)}{\mathrm{d}t} e^{-st} \mathrm{d}t \tag{3}$$

Tento integrál je možné nájsť metódou per partes, pri ktorej vo všeobecnosti platí

$$\int_0^\infty u(t)v'(t)dt = \left[u(t)v(t)\right]_0^\infty - \int_0^\infty u'(t)v(t)dt \tag{4}$$

Uvažujme tu $u(t) = e^{-st}$ a v(t) = f(t), potom

$$\int_{0}^{\infty} \frac{\mathrm{d}f(t)}{\mathrm{d}t} e^{-st} \mathrm{d}t = \left[e^{-st} f(t) \right]_{0}^{\infty} - (-s) \int_{0}^{\infty} f(t) e^{-st} \mathrm{d}t$$

$$= 0 - f(0) + sF(s)$$

$$= sF(s) - f(0)$$
(5)

je L-obraz signálu $\frac{\mathrm{d}f(t)}{dt}$.

2.2 Integrál

Obdobne by sme mohli hľadať aj obraz signálu $\int_0^t f(\tau) d\tau$, teda

$$\mathcal{L}\left\{ \int_0^t f(\tau) d\tau \right\} = \int_0^\infty \left(\int_0^t f(\tau) d\tau \right) e^{-st} dt \tag{6}$$

Hľadajme L-obraz tak, že zavedieme signál $g(t)=\int_0^t f(\tau)\mathrm{d}\tau$ čo potom znamená, že $\dot{g}(t)=f(t)$. Hľadáme $\mathcal{L}\left\{g(t)\right\}=G(s)$. Najskôr si však všimnime, že

$$\mathcal{L}\left\{\dot{g}(t)\right\} = sG(s) - g(0)$$

$$sG(s) - g(0) = F(s)$$
(7)

a k tomu vidíme, že $g(0) = \int_0^0 f(\tau) d\tau = 0$. Teda

$$sG(s) = F(s) \tag{8a}$$

$$G(s) = \frac{1}{s}F(s) \tag{8b}$$

čím sme našli

$$\mathcal{L}\left\{\int_{0}^{t} f(\tau) d\tau\right\} = \frac{1}{s} F(s) \tag{9}$$

2.3 Obraz Dirackovho impulzu

Dirackov impulz je signál taký, že (napríklad)

$$\delta(t) = \begin{cases} 0 & \text{ak } t \neq 0 \\ \infty & \text{ak } t = 0 \end{cases}$$
 (10)

pričom z princípu platí

$$\int_{-\infty}^{\infty} \delta(\tau) d\tau = 1 \tag{11}$$

Totiž, v závislosti od toho ako by sme presnejšie matematicky špecifikovali Dirackov impulz $\delta(t)$ by sa konkrétne spôsoby aplikácie LT (výpočet integrálu) mohli formálne líšiť, avšak v každom prípade vždy platí

$$\mathcal{L}\left\{\delta(t)\right\} = 1\tag{12}$$

2.4 Obraz jednotkového skoku

Pri tzv. jednotkovom skoku sa uvažuje, že v čase 0 sa hodnota signálu skokovo zmení z 0 na 1 (má hodnotu "jedna jednotka"). Keďže sa tu nachádzame len v čase väčšom ako nula, môžeme uvažovať, že tu hľadáme obraz signálu f(t) = 1, teda

$$\mathcal{L}\left\{1\right\} = \int_0^\infty 1e^{-st} dt$$

$$= \left[-\frac{1}{s}e^{-st}\right]_0^\infty$$

$$= 0 - \frac{1}{s}e^{-s0}$$

$$= \frac{1}{s}$$
(13)

2.5 Obraz exponencialnej funkcie

Nájdime obraz $f(t) = e^{at}$.

$$F(s) = \int_0^\infty e^{at} e^{-st} dt$$

$$= \int_0^\infty e^{(a-s)t} dt$$

$$= \left[\frac{1}{a-s} e^{(a-s)t} \right]_0^\infty$$

$$= 0 - \frac{1}{a-s}$$

$$= \frac{1}{s-a}$$
(14)

2.6 Obraz časového posunutia

Majme signál f(t). Signál posunutý v čase je f(t-D) (v zmysle vstupno-výstupného oneskorenia, alebo dopravného oneskorenia). Obrazom f(t) je F(s). Obrazom f(t-D) je

$$\int_0^\infty f(t-D)e^{-st}\mathrm{d}t\tag{15}$$

Zaveďme substitúciu $\tau=t-D,$ teda $t=\tau+D$ a tiež $\mathrm{d}t=\mathrm{d}\tau$ keďže Dje v čase konštantné. Potom

$$\int_0^\infty f(\tau)e^{-s(\tau+D)}d\tau = e^{-sD}\int_0^\infty f(\tau)e^{-s\tau}d\tau \tag{16}$$

a je zrejmé, že

$$e^{-sD}F(s) \tag{17}$$

je obrazom posunutého signálu f(t-D).

3 Laplaceov obraz a originál riešenia diferenciálnej rovnice

3.1 Príklad s homogénnou diferenciálnou rovnicou

Majme diferenciálnu rovnicu

$$\dot{y}(t) - ay(t) = 0 \qquad y(0) = y_0 \tag{18}$$

Na jednotlivé signály v tejto rovnici aplikujme LT.

$$(sY(s) - y(0)) - aY(s) = 0 (19)$$

kde Y(s) je obrazom signálu y(t). Y(s) je teda obrazom riešenia rovnice. Vyjadrime Y(s):

$$(s-a)Y(s) - y(0) = 0$$

$$Y(s) = \frac{1}{(s-a)}y(0)$$
(20)

Otázka je, ak poznáme signál v s-oblasti (v Laplaceovej doméne), vieme určit pôvodný signál v časovej oblasti? Vieme nájsť pomocou obrazu riešenia Y(s) samotné riešenie y(t)?

V tomto prípade je vzhľadom na časť 2.5 jasné, že

$$\mathcal{L}^{-1}\{Y(s)\} = y(t) = e^{at}y(0) \tag{21}$$

kde \mathcal{L}^{-1} {} predstavuje inverznú LT transformáciu. Tiež je jasné, že (21) je správne riešenie diferenciálnej rovnice (18).

3.2 Inverzná Laplaceova transformácia

Značíme ju ako

$$\mathcal{L}^{-1}\{F(s)\} = f(t) \tag{22}$$

pričom formálne ide o operáciu definovanú vzťahom

$$f(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\sigma - j\omega}^{\sigma + j\omega} F(s)e^{st} ds$$
 (23)

Výpočet inverznej LT spravidla nie je jednoduchý. V praxi sa využíva tabuľka Laplaceových obrazov signálov, ktorá uvádza L-obrazy a k nim prislúchajúce časové signály. Tabuľka obsahuje výber typických a dôležitých signálov využívaných pri analýze dynamických systémov.

Zložitý obraz riešenia diferenciálnej rovnice je zväčša možné upraviť tak, že je v ňom vidieť jednotlivé dielčie obrazy zodpovedajúce typickým signálom (uvedeným v tabuľke). Z typických časových signálov sa potom vyskladá časová funkcia zodpovedajúca celkovému riešeniu (v časovej oblasti).

3.3 Príklad s nehomogénnou diferenciálnou rovnicou

Majme rovnicu

$$\ddot{y}(t) + 4\dot{y}(t) + 3y(t) = u(t) \qquad y(0) = 3, \dot{y}(0) = -2 \tag{24}$$

kde vstupný signál u(t) = 12 (konštantný v čase). Aplikujme LT

$$(s\mathcal{L}\{\dot{y}\} - \dot{y}(0)) + 4(sY(s) - y(0)) + 3Y(s) = U(s)$$
(25)

$$\left(s(sY(s) - y(0)) - \dot{y}(0)\right) + 4sY(s) - 4y(0) + 3Y(s) = U(s)$$
(26)

$$s^{2}Y(s) - sy(0) - \dot{y}(0) + 4sY(s) - 4y(0) + 3Y(s) = U(s)$$
(27)

$$s^{2}Y(s) + 4sY(s) + 3Y(s) - sy(0) - \dot{y}(0) - 4y(0) = U(s)$$
(28)

a teda

$$(s^{2} + 4s + 3) Y(s) = sy(0) + \dot{y}(0) + 4y(0) + U(s)$$
(29)

$$Y(s) = \frac{sy(0) + \dot{y}(0) + 4y(0)}{(s^2 + 4s + 3)} + \frac{1}{(s^2 + 4s + 3)}U(s)$$
 (30)

Poznáme aj konkrétny tvar obrazu U(s), keďže u(t) = 12, tak $U(s) = 12\frac{1}{s}$, teda

$$Y(s) = \frac{sy(0) + \dot{y}(0) + 4y(0)}{(s^2 + 4s + 3)} + \frac{1}{(s^2 + 4s + 3)} + 12\frac{1}{s}$$
(31)

a toto je obrazom riešenia diferenciálnej rovnice.

Všimnime si, že sú tu prítomné dve zložky

$$Y(s) = \underbrace{\frac{3s+10}{(s^2+4s+3)}}_{\text{vlastná zložka}} + \underbrace{\frac{12}{(s^2+4s+3)s}}_{\text{vnútená zložka}}$$
(32)

kde sme aj číselne dosadili hodnoty začiatočných podmienok.

Keď je obraz riešenia v tvare (32) je prakticky nemožné priradiť k nemu originálny časový signál – nie sú tam očividné typické obrazy typických signálov.

Rozložme na parciálne zlomky

$$\frac{3s+10}{(s^2+4s+3)} = \frac{7}{2(s+1)} - \frac{1}{2(s+3)}$$
 (33)

$$\frac{3s+10}{(s^2+4s+3)} = \frac{7}{2(s+1)} - \frac{1}{2(s+3)}$$

$$\frac{12}{(s^2+4s+3)s} = \frac{4}{s} - \frac{6}{(s+1)} + \frac{2}{(s+3)}$$
(33)

a tým sa hneď stáva zrejmé, že (33) má originál

$$y_{vlast}(t) = \frac{7}{2}e^{-t} - \frac{1}{2}e^{-3t}$$
 (35)

a (34) ma originál

$$y_{vnut}(t) = 4 - 6e^{-t} + 2e^{-3t} (36)$$

Celkové riešenie je

$$y(t) = \frac{7}{2}e^{-t} - \frac{1}{2}e^{-3t} + 4 - 6e^{-t} + 2e^{-3t}$$

$$= 4 - \frac{5}{2}e^{-t} + \frac{3}{2}e^{-3t}$$
(37)